

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

S. NOYON, MEJ. C. M. JELGERSMA, H. L. DINGER, L. M. DE JONG.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

21e JAARGANG.

No. 15.

DONDERDAG
20 FEBR. 1919.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS f 4,— P. JAAR, WAAROVER VÓÓR DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHRIJFT. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Uit de Redactie getreden:

W. M. DE VRIES.

Inhoud.

Delftsch Studentencorps.

Uit de Prullemand van de Almanak-Redactie, door J. en K. Mededeeling Amsterd. Stud. Muziekgezelschap „J. Pz. Sweelinck.”

Delftsche Studentenbond.

Rede gehouden door den heer G. J. de Glee, bij gelegenheid van de Bestuursverdracht.

Rede gehouden door den heer W. F. Eysvoogel, bij gelegenheid van zijn installatie als President van den D. S. B. Bestuursamenstelling.

Vereenigingsleven.

Civiel en Bouwkundig Studenten-Gezelschap „Practische Studie.”

Algemeen Nederlandsch Verbond, door C. S.

Sociaal Technische Vereeniging.

D. S. G. Z.

Studentengezelschap voor Sociale Studie.

D. S. E. V. Lezingsverslag, door C. B.

Snjeontojounsselskip „Frisia.”

Ingezonden.

door Philomeel.

door W. A. Staring.

Technische Hoogeschool.

Aanmelding Ing.-examens. Afd. der W., S. en E.

Aanvang colleges en oefeningen.

Mededeeling.

Agenda.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Uit de prullemand van de Almanak-Redactie.

November 1918.

Wat al ziel tot ziel zou spreken
Om de eenzaamheid te breken
Van het droeve menschbestaan,
Niemand kon hier troost gewinnen:
Nimmer heeft nog diepst beminnen
Zielsgeheimenis verstaan.

Nimmer zal tot klaarheid rijpen,
Nimmer zal de ziel begrijpen
Wat een andere ziele lijdt —
Door de tijden ongemeten
Draagt de ziel het droeve weten
Van haar eigen eenzaamheid.

Na een lang wanhopig strijden,
Na een diep en troostloos lijden.
Heb ik sterk en stil berust:
Lief! Uw groote zachte oogen
In weemoedig mededoogen
Hebben op mijn ziel gerust.

J.

Zoals in lentenacht,
Nachtegaal zingt zijn zuiver lied.
Zoo zingt in mij
Blijdschap door jou gebracht.

Ik heb wel nachten lang gewacht
In wanhoop
Je bent gekomen
Toen 'k je niet meer had verwacht.

Nu is gestage pijniging
Herinnering,
Aan 't wilde leven
Kan jij nog geven,
Volheerlijke reiniging.

Zal niet op ziel kleven
Donkre smet
Van onheilig lichaam
Dat geen vreugd mag geven.

K.

Mededeeling.

AMSTERDAMSCH STUDENTEN MUZIEKGEZELSCHAP
„J. Pz. SWEELINCK”.

Interacademiaal Concours voor Strijk-quartetten.

Het Amsterdamsch Studenten-Muziekgezelschap „J. Pz. Sweelinck” stelt zich voor ter gelegenheid van zijn achtste lustrum een concours voor Studenten Strijk-quartetten te houden op Dinsdag 8 April 1919 op (in verband met eventuele deelname) nader te bepalen plaats en tijd.

Het bestuur van het gezelschap noodigt derhalve quartetten, waarvan de medewerkers moeten zijn leden van een der studentencorpsen of van de vrouwelijke studentenvereeniging van dezelfde academie, uit aan dit concours mede te werken (naar gelang der plaatselijke verhoudingen eventueel onder de auspiciën der verschillende bestaande muziekgezelschappen).

Op verzoek van het Bestuur hebben de heeren H. Leydensdorff en Th. Canivez (leden van het Hollandsch Strijkquartet) in een jury zitting genomen, terwijl met een derde lid daarvoor nog onderhandeld wordt.

Met de bedoeling zoo zuiver mogelijke maatstaf bij de beoordeeling aan te kunnen leggen, heeft het bestuur in overleg met de jury, vastgesteld, dat mededingende quartetten moeten uitvoeren:

a. het eerste deel van het quartet Op. 18 No. 4 van L. van Beethoven;

b. een deel van een quartet, naar keuze der uitvoerenden.

Het gezelschap stelt twee prijzen, welke nog nader bepaald zullen worden, beschikbaar. Het bestuur stelt zich voor het met den eersten prijs bekroonde quartet te verzoeken Woensdag 9 April, op den middag der bestuurs-receptie het (geheele) quartet van zijn keuze uit te voeren. De prijsuitreiking zal daarna plaats vinden.

De lustrum-feestelijkheden zullen dien dag besloten worden met een concert, te geven door het Strijkorkest van „J. Pz. Sweelinck” onder leiding van den heer Hendrik Andriessen, in de kleine zaal van het Concertgebouw.

Wij hopen door dit Concours de levendige belangstelling voor en de goede beoefening van de kamermuziek, in dit zoo karakteristieke genre, onder de studenten te mogen aanwakkeren. Inschrijvingen, met vermelding der samenstelling van het quartet, wachten wij gaarne in vóór 1 Maart 1919 bij den ab-actis, die op verzoek verdere inlichtingen zal verschaffen.

Het Bestuur van „J. Pz. Sweelinck”:

HECTOR RÜMKE, Praeses.

H. J. G. WIJERS, Vice-Praeses.

J. W. N. WEMPE, Quaestor.

H. W. J. EVERTS, Bibliothecaresse.

A. MOENS, Magister Officiorum.

A. D. VAN REGTEREN ALTENA, Ab-actis.

Amsterdam, Februari 1919.

Keizersgracht 794.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

REDE

GEHOUDEN BIJ GELEGENHEID VAN DE BESTUURSOVERDRACHT, OP DONDERDAG 13 FEBRUARI 1919, DOOR DEN AFTREDENDEN PRESIDENT, DEN HEER G. J. DE GLEE.

Mijne Heeren,
Bestuursleden van den Delftschen Studentenbond
en hare sub-vereeningen,
Leden van den Delftschen Studentenbond,

Nu het uur is aangebroken, waarop het tegenwoordige Bestuur zijn functie neerlegt en de leiding van den Bond aan andere handen toevertrouwt, moet ik Uwe aandacht vragen voor eenige feiten, welke in het afgelopen Bestuursjaar vooral onze aandacht hebben getrokken.

Wanneer we den huidige student vergelijken met dien uit vorige perioden, dan moeten we bekennen, dat er in den laatsten tijd vele veranderingen zijn gekomen. Vormden niet steeds de studenten het jonge, vooruitstrevende deel der maatschappij en stelde zijn goede intellectuele grondslag hem niet in staat nog voor kort de drager te zijn van nieuwe ideeën, de strijder voor gedachten, door groote denkers geuit? Wat merken we hier in Delft van strijd voor nieuwe idealen, van frisch en krachtig streven?

Slechts hier en daar hooren we klanken en zien we daden, die van een dergelijk streven getuigen, maar het meerendeel bemoeit zich slechts met particuliere zaken, toont weinig belangstelling in de dingen, die om hem heen gebeuren en getroost zich weinig moeite voor zaken, die niet direkt de studie betreffen. Ook voor de belangen van de vereeningen, waarvan men deel uitmaakt, legt men over het algemeen weinig belangstelling aan den dag. Waar we zeer zeker een tijd tegemoet gaan, waarin organisatie en vereenigingsleven een nog grootere rol gaan vervullen, dan tot nu toe het geval is geweest en het individuele belang meer zal moeten wijken voor het algemeene, zien we in tegendeel in Delft onder de studenten meerdere individualiteit op den voorgrond treden.

We leven in een tijd, waarin om ons heen groote gebeurtenissen zich afspelen, en staan volgens vele denkers en schrijvers aan het begin van een nieuwe periode in de geschiedenis. De bakens worden verlegd, groote gedachten worden geboren, nieuwe ideeën winnen veld, die veranderingen zullen brengen, hetzij ten goede, hetzij ten kwade. Spiegelt deze maatschappelijke evolutie zich af in de studentenwereld? Wat merken we hier van jonge ideeën, van meelevens met de maatschappij rondom ons, van verwerken en in zich opnemen van nieuwe gedachten; wat van organisatie om mee te helpen deze evolutie in goede banen te leiden? Slechts sporadisch zien we een zich bemoeien met de maatschappij; men staat voor het grootste deel los daarvan en toont weinig behoefte er deel van uit te maken, om zoodoende zelf invloed te kunnen uitoefenen op de toekomst.

Ook in Delft zelf is er veel, dat we veranderd zouden willen zien, zoowel op studie- als ander gebied. Men ziet dit alles lijdelijk aan, zonder animo te toonen, zelf invloed op de toestanden uit te oefenen.

Daar er in den laatsten tijd weer meer wordt gesproken en geschreven over den tijd der verplichte kennismaking, zij het mij vergund hier een oogenblik bij stil te staan. De Bond erkent alleen de verplichte kennismaking op voet van gelijkheid, d. i. met gelijke rechten en verplichtingen voor allen, dus alleen met het moreele overwicht van den oudere- op den eerste-jaars. Zonder de voordeelen, die een verplichte kennismaking op voet van ongelijkheid voor een vereeniging biedt, te willen ontkennen, en ook zonderte willen ontkennen, dat een goede regeling voor zulk een kennismaking onmogelijk is, achten we het een misstand, dat er in de maatschappij een instituut bestaat, waar de wet een regeling vastlegt, waarbij het voor kan komen, dat jonge menschen aan andere van minder alloo moeten gehoorzamen. En we vinden het ergerlijk, dat met phrases over opvoeding en dergelijke een zoodanige regeling als juist, soms zelfs als onmisbaar wordt gequalificeerd. Van alle overgangperioden, die in een menschenleven bestaap, schijnt dit de eenige te zijn, waarbij een dergelijk gebruik als noodzakelijk moet worden in stand gehouden. Het daarbij al of niet optreden van excessen is een kwestie van persoonlijke opvatting, en sluit bovendien geenszins uit, dat de regeling excessen mogelijk maakt.

We betreuren echter de groote verdeeldheid onder de studenten en de dikwijls vijandige houding, die er tusschen de verschillende groepen bestaat.

Wanneer we over dit jaar terug zien, dan doet het ons genoegen dat een stijgend aantal eerstejaars zich onder het Bondsvaandel heeft geschaard. Moge dat in de toekomst stijgende blijven!

De Novitiaatstijd mag als goed geslaagd worden beschouwd, dank zij het goede werk van de Prop.-Commissie na de zomervacantie, de meerdere belangstelling en grootere moeite, die de leden toonden bij het organiseren der feesten en de grootere animo voor tooneelprestaties.

De sub-vereeningen mochten zich in een niet mindere bloei verheugen als het vorige jaar.

Met genoegen namen we kennis van de oprichting van een Rotterdamschen Studenten-Bond, en ik wil niet nalaten dezen een hartelijk welkom toe te roepen.

Bestuursleden van den Delftschen Studenten-Bond,

Ik dank U voor de steun, die ge mij dit jaar hebt verleend, en voor de moeite, die U zich heeft getroost in Bondsangelegenheden. Met genoegen gedenk ik den tijd van ons samenwerken en de aangename wijze, waarop we moeilijkheden hebben opgelost.

Eysvoogel,

De tijd, die wij hebben samengewerkt, heeft me je doen kennen als iemand met een scherp inzicht, en een goede tact om handelend op te treden.

Het vele, dat je voor den Bond hebt gedaan, in het bijzonder de groote werkzaamheid tijdens den novitiaatstijd aan den dag gelegd wettigt het vertrouwen, dat algemeen in je wordt gesteld.

Ik onthef je van de functie van vice-president en bevestig je in mijn plaats als president van den Delftschen Studentenbond.

Ik vertrouw, dat je de moeilijkheden, waarin de omstandigheden den Bond in den laatsten tijd hebben gebracht zult weten te overwinnen en den Delftschen Studentenbond langs goede banen zult weten te leiden. Ik heb gezegd.

REDE

GEHOUDEN DOOR DEN HEER W. F. EYSVOOGEL, BIJ GELEGENHEID VAN ZIJN INSTALLATIE ALS PRESIDENT VAN DEN DELFTSCHE STUDENTENBOND, OP DONDERDAG 13 FEBRUARI 1919.

Mijne Heeren Bestuursleden en leden van den Delftschen Studentenbond,
Mijne Heeren,

Het oogenblik der Bestuursoverdracht wekt altijd een eigenaardig gevoel van weemoed, het doet ons denken aan het groote rad, de Tijd, dat draait, steeds draait, zonder zich om ons, kleine stervelingen, te bekommeren.

Vijf menschen gaan; zij hebben hunne voldoening, zij hebben hunne teleurstellingen ondervonden; vijf menschen komen, komen met idealen, met nieuwe denkbeelden. Het is een van de weinige beelden uit het groote Leven, die wij hier doorvoelen, uit dat groote Leven, waar wij hier zoo buiten staan en waarin wij toch allen onherroepelijk zullen worden opgenomen.

De Glee,

In het afgelopen jaar hebben wij onder jouw leiding den Bond bestuurd, hebben wij gewerkt om haar vooruit te brengen. Het moet een voldoening voor je zijn, nu te kunnen constateeren, dat wij daarin geslaagd zijn. Het ledental is toegenomen, de financiële toestand is verbeterd, het komende jaar biedt betere vooruitzichten als het vorige. En wij, die achter de schermen gezien hebben, wij weten, dat in elk der genomen besluiten de invloed van den president te onderkennen was, dat zijn juist oordeel in Bestuursvergaderingen op hoogen prijs werd gesteld. Het zal voor mij en mijn nieuwe collega's een prikkel zijn om op de ingeslagen weg voort te gaan.

Ik onthef thans de heeren Baumann, Wagenvoorde en Hoogendijk resp. van hun functie van secretaris, penningmeester en vice-secretaris en bevestig in hunne plaats de heeren De Vries, Uyttenboogaardt, Honig en De Kanter.

Mede-Bestuursleden.

Van nu af rust op ons de plicht om den Bond te leiden en te vertegenwoordigen. En hoewel ik U allen voldoende ken om te weten dat gij deze taak niet te licht zult opvatten, zoo wil ik U toch nog op dit oogenblik nog eens wijzen op het gewicht er van.

Door onze besluiten moet de Bond vooruit gebracht worden, naar onze gedragingen wordt hij beoordeeld. Laat ons zorgen, dat wij niet te kort schieten. Wij zijn alle vijf door vriendschap verbonden, dat kan één factor worden voor een goed resultaat; wij leven allen te midden van het intensieve Bondsleven, ziedaar een een tweede factor voor mogelijk welslagen. Maar het meeste vertrouwen heb ik in het feit, dat wij allen bezielde zijn met werklust en ijver om de zaken zoo goed mogelijk te behartigen. Moge dat ons helpen, wanneer onze capaciteiten te kort mochten schieten.

Mijne heeren, leden van den Delftschen Studentenbond,

Zooals ik reeds in het begin van mijn rede opmerkte, is het afgelopen jaar niet slecht geweest en het nieuwe bestuur is bezielde met de beste voornemens om deze meerdere bloei in het komende jaar duurzaam te maken en zoo mogelijk te verhoogen. Daarbij valt te constateeren, dat wij ons daartoe ontegenzeggelijk in betere omstandigheden bevinden dan voorgaande besturen. De oorlog toch is voorbij, de toestanden beginnen meer normaal te worden, sneller als men durfde hopen, schijnen de wonden, geslagen door den geweldigen wereldkrijg, zich te zullen sluiten.

De levensomstandigheden voor den Bond en voor zijne leden worden gunstiger, verschillende van onze gemobiliseerde vrienden zijn teruggekeerd. Maar uit het Bondsleven blijkt niets van den verbeterden toestand, integendeel, lauwheid voert den boventoon. Zooals mijn voorganger reeds opmerkte, men denkt alleen aan zichzelf, het individualisme viert hoogtij. En toch, mijne Heeren, zal het nieuwe Bestuur Uw aller steun hard nodig hebben.

Het is een oud en goed gebruik, dat bij den aanvang van het nieuwe Bestuursjaar een kort overzicht wordt gegeven van de nieuwe denkbeelden, die het Bestuur heeft, van de nieuwe maatregelen, die het denkt in te voeren. Ook wij hadden deze gewoonte in stand willen houden. Maar een omstandigheid, die zich kort voor ons optreden heeft voorgedaan, heeft dit overbodig gemaakt. Gij kent allen de moeilijkheid, de Bond moet een nieuwe kroeg zoeken. En nu is het verre van mij, om dit als een groot ongeluk te willen voorstellen, integendeel, er is een groote kans, dat de Bond daardoor vooruit gebracht zal worden; dat de bloei zal toenemen, als wij in een gezelliger en ruimer gebouw onze intrek kunnen nemen. Maar wij moeten ook rekening houden met de keerzijde van de medaille, met de mogelijkheid, dat we voor het komende jaar op een minder geschikte localiteit zijn aangewezen. En dan, mijne Heeren, in dat geval moeten wij op Uw aller steun kunnen rekenen.

Het leven, waarin wij allen opgenomen worden, als wij eenmaal ons rustige Delft vaarwel hebben gezegd, dat leven, het is een oude vergelijking, is als een woelige zee. En op die zee tracht een ieder zich drijvende te houden, gesterkt door de zedelijke kracht, die in hem is. Maar allen, allen zullen wij oogenblikken leeren kennen, dat onze krachten ons dreigen te begeven, dat wij ons naar beneden getrokken voelen. Dan mijne Heeren, dan leert men de waarde der menschen kennen. Dan geeft de zwakke den strijd op, de golven sluiten zich boven zijn hoofd, hij gaat ten onder. Maar de sterke worstelt, hij zinkt, hij werkt zich weer omhoog met zijn laatste krachten. Het oude devies: ik worstel en ontzwem.

Welnu, het zou kunnen zijn, dat de loop der omstandigheden dit jaar onze vereeniging naar het hellend vlak schoof. En dan, mijne Heeren, dan zal het van U afhangen, of deze beweging gestuit wordt, of zij weer in een stijgende wordt omgezet.

De grondgedachte van den Bond, is een zeer mooie; in de praktijk kan hij door een zekere categorie van eerste-jaars niet gemist worden. Welnu, gij, die bij Uw aankomst voor U zelf voordeel van hem getrokken hebt, gij die vrienden en gezelligheid gevonden hebt in een tijd, toen gij met Uw eenzaam ik geen raad wist, op U rust nu de plicht om te zorgen, dat die voordeelen ook door anderen kunnen genoten worden, ook al zult gij U zelf daarbij eenige offeringen moeten getroosten.

Het is zeer waarschijnlijk, dat door mij bedoelde moeilijkheid, nl. dat wij geen geschikte kroeg vinden, niet optreedt, en ik zal de eerste zijn om mij daarin te verheugen, maar mocht het geval zich voordoen, dan zult gij ook blijken tot de sterke karakters te behooren, en dan zult gij allen meewerken om onze Vereeniging te schragen en te steunen. Dat is mijn heilig en vast vertrouwen.

Ik heb gezegd.

Het Bestuur is als volgt samengesteld:

- W. F. Eysvoegel, President.
- W. M. de Vries, Secretaris.
- J. B. Uyttenboogaardt, Penningmeester.
- P. Honig, Vice-President.
- J. C. de Kanter, Vice-Secretaris.

VEREENIGINGSLEVEN.

Civiel en Bouwkundig Studenten-Gezelschap „Practische Studie”.

LEZING op Donderdag 27 Februari 1919, te 7.30 n.m., in de Bibliotheek der T. H., door Prof. Ir. J. A. BAKKER, over „De betrouwbaarheid van gewapend betonconstructies.”

Algemeen Nederlandsch Verbond.

PALLIETER.

Op Maandag 10 Februari hield de heer Felix Timmermans voor de Studentenafdeling van ons Verbond een voordracht over het heerlijk levende boek Pallieter.

Het is een gelukkig verschijnsel dat in onze taal weer eens iemand op zoo ongekunstelde en toch zoo dichtelijke wijze zijn levenslust heeft uitgejubeld. Maar bovenal stemt het tot blijde hoop dat 'n dergelijk boek in Nederland zoo grooten opgang maakte. Ons volk gaat ontwaken tot nieuw leven.

De heer Timmermans gaf ons 'n overzicht van de wijze waarop Pallieter is ontstaan. Met zijn eenvoudigen en duidelijken trant van vertellen deed hij ons geleidelijk sterker meevoelen het innige verband dat er bestaat tusschen zijn geest en dien van het boek. Het was alsof men tijdens de voordracht het boek voor zijn oogen zag groeien.

Spreker wees op het betreurenswaardige feit dat zijn boek in Vlaanderen zoo weinig wordt gelezen. De schuld daarvan is het Fransche onderwijs dat aan de jeugd wordt opgedrongen en dat zoo'n hatelijke slagboom vormt bij elk streven naar ontwikkeling.

De heer T. sprak tegen dat zijn boek iets te maken zou hebben met den oorlog. Hij gaf hiervoor 't beste bewijs door de mededeeling dat juist een maand voor den oorlog het laatste stuk was verschenen.

Om begrijpelijk te maken hoe Pallieter was ontstaan, ging spr. terug tot 'n vorig werk: „De schemeringen van den dood”, waarin 'n geheel andere stemming tot uiting komt. Dit boek schreef spr. toen hij werkelijk dagelijks rond liep met de gedachte aan den dood. Door toevallige omstandigheden was hij in aanraking gekomen met theosofie en spiritisme. Deze hadden hem geheel van de wijs gebracht. In zijn zucht om alles te weten op dit tot dusver onbekende terrein, kwam hij er toe boek na boek te verslinden. Hij kon toen geen touw meer vastknoopen aan de opgedane geleerdheid; hij werd somber en te zwak voor het leven. Elke dag was hem 'n last.

Toen was er 'n ongeluk gekomen dat hem ten zegen werd. Een ernstige ziekte bracht hem nu ook lichamelijk den dood nabij.

„Ik lag daar”, vertelde spr., „zoo plat als 'n strijkplank, mijn teenen omhoog, mijn armen slap naast mij. Ik had niets anders te doen dan mijn oogen te sluiten en mijn laatste adem uit te blazen om te sterven. Maar dat deed ik niet”.

Toen was 't alsof plotseling de levensdrang weer in hem ontwaakte. Zijn verpleegster, 'n nonnetje uit het Begijnhof bracht hem in een potje drie van de eerste hyacinthen. Hij zag de zonnestralen van het vroege voorjaar op zijn voeteneind spelen en er kwam in hem op 'n warm heimwee naar de schoone natuur daar

buiten, naar al dat verhevende dat hij vroeger had vergeten op te merken in zwaarmoedig gemijmer over theosofische vraagstukken. Zijn toestand ging nu snel vooruit en geweldig was zijn ontroering toen hij van zijn kamer af mocht, toen hij voor de eerste maal den tuin betrad, toen hij daar de lente zag tintelen in den zon en haar hoorde juichen in het gezang der vogels. Weldra sloeg hij aan 't wandelen, zag zijn wijde velden en zijn Nethe weer. En in hem trilde toen die machtige, die wilde en uitgelaten levenslust die in de lente alles vervult.

Hij ging aan 't schrijven, vele bladzijden, over zon en wolken, bloemen en vogels. Spoedig kwam hij echter tot de ontdekking dat er iets ontbrak aan dit geschrijf. Het waren steeds dezelfde wolken en dezelfde zon die hij moest weergeven. Plotseling had hij 'n oplossing gevonden: er ontbrak 'n mensch in zijn opzet. Van dit oogenblik af was 't alsof de natuur nog veel krachtiger voor hem begon te leven. Deze mensch werd Pallieter. Geen boom of Pallieter zat er in, geen rivier of Pallieter zwom er in, geen beek of hij doorwaadde haar, geen bloem of vogel zag hij meer zonder dat Pallieter er mee van genoot.

Deze gedachte werd nog nader uitgewerkt. De man dien de heer T. wilde beschrijven moest 'n natuurkind zijn, 'n „wandellende boom”, hij moest los zijn van maatschappelijke banden, hij moest kunnen vloeken, maar ook kunnen bidden, hij moest krachtig leven en „van alles de saus aflikken”.

Toen leek 't spr. of hij Pallieter nu zoo maar kon gaan zitten opschrijven. Doch daarbij kwamen nog tal van technische moeilijkheden naar voren. Hij moest gaan schiften in zijn werk. Hij was verplicht hier en daar stukken te schrappen om niet te breedvoerig te worden. Maar dat had hem moeite gekost. Het is niet makkelijk voor 'n dichter om, ter wille van het geheel, brokstukken weg te laten die op zich zelf even goed zijn als de overige. Hij had dan ook heel wat moeite gehad eer hij Pallieter van zijn voornemen had afgebracht om kennis te geven van zijn geboorte en dood, benevens van tal van andere wederwaardigheden. Zelfs met Marieke had hij soms moeite gehad om zijn wil door te zetten. En dit, zei spr. oolijk, was 't onderscheid, met zijn eigen vrouw, die toevallig ook Marieke heet; deze immers gehoorzaamt steeds onmiddellijk.

Spr. legde er 'den nadruk op dat de personen in het boek niet geschetst zijn naar 'n enkel levend voorbeeld. Men beschouwe ze meer als kenmerkende karakters waarvoor de trekken zijn ontleend aan allerlei menschen uit spr.'s omgeving. Marieke is zijn ideaal van de vrouw.

Ook zoeke men achter het boek geen zinnebeeldige beteekenis. Het bedoelt niets meer te geven dan er in staat.

De naam Pallieter is geheel toevallig ontstaan. Op 'n wandeling vroeg 'n vriend aan spr. naar den naam van zijn boek. Dat was 'n moeilijkheid die hij nog niet had overwogen. Onwillekeurig zei hij: „Wel, Kadots... — of Pallieter!” Zijn vriend hoorde slechts dit laatste en was met de keus zeer ingenomen. De heer T. heeft zich daaraan toen gehouden. Het woord had 'n klank die in overeenstemming was met zijn gedachten.

Na de pauze las de heer T. ons nog iets voor, 'n zeer fijn geteekende schets over „Juffrouw Sympherosa”.

Delft, 16. 2. 19.

C. S.

Sociaal Technische Vereeniging.

Op Vrijdag 14 Febr. j.l. hield de Studenten-Afdeling van bovengenoemde vereeniging haar eerste ledenvergadering. Na de vorming van het bestuur werd het werkprogramma der vereeniging besproken.

Het eerste onderwerp waarmede de S. T. V. zich zal bemoeien is het onderwijs aan de T. H. Het kwam den laatsten tijd herhaaldelijk voor, dat uitingen van studenten naar voren kwamen, die getuigden van een groote mate van ontevredenheid over de studie te Delft. Op allerlei wijzen kwamen verschillende grieven op den voorgrond en werden verbeteringen gevraagd of aangewezen. De afd. der S. T. V. heeft zich nu tot taak gesteld, aan deze wenschen en uitingen leiding te geven en te trachten een systematisch geheel te verkrijgen, dat als grondslag kan dienen voor een breder opgezette enquête.

Voorloopig hebben verschillende leden zich bereid verklaard gegevens over hun afdeling te verzamelen en ook de algemeene zaken, het onderwijs aan de T. H. betreffende, hebben de aandacht van eenige leden.

Het ligt nu in de bedoeling binnen niet al te langen tijd een vergadering te organiseren, waar in 't openbaar deze beschouwingen zullen worden uiteengezet, teneinde, mogelijkerwijze met nog andere gegevens aangewend, een goed gegeven materiaal te verkrijgen voor een breder opgezet plan, aan welks uitvoering misschien in een nieuwe cursus kan worden begonnen.

Des te meer werd de wenschelijkheid om een grondige kennis over den aard en de grondslagen van het technisch onderwijs te verkrijgen, uitgesproken, omdat wij thans een tijdperk beleven, waarin aan de hervormingen op alle onderwijsgebied, door de wetgever meer aandacht worden geschonken.

Om de grondslagen van het onderwijs aan de T. H. beter te leeren kennen, werd ook besloten deel te nemen aan het congres voor vakonderwijs, dat dit jaar zal worden gehouden.

Ook het bijwonen van het congres over kinderarbeid en beroepskeuze en het deelnemen aan de woningtelling vond algemeene instemming. Aan den goeden wil van de leden zal het dus niet liggen.

Tevens werd algemeen goedgekeurd een voordracht te organiseren in samenwerking met S. S. S. over het belangrijke vraagstuk, dat tegenwoordig zooveel pennen in beweging brengt: De „economische mogelijkheid van den achturedag”, waarover het Kamerlid J. H. Schaper, die in de Tweede Kamer het bekende initiatiefvoorstel heeft ingediend, op 19 Maart a.s. een lezing zal houden.

Met dit programma gaat de afd. Delft der S. T. V. in zee.

L. Vos.

D. S. G. Z.

Het DELFTSCH STUDENTEN GEMENGD ZANGKOOR is opgericht. Als koorleider is aangezocht de heer A. P. Ladestein, te Delft.

De repetities zullen vermoedelijk op Donderdagavond gehouden worden.

Zij, die als werkend lid of als belangstellend, begunstigend lid wenschen toe te treden, worden verzocht op een der lijsten, aanwezig op de aanplakborden in de verschillende gebouwen der T. H., te teekenen.

Het Voorloopig Bestuur.

Studenten Gezelschap voor Sociale Studie.

JAARVERSLAG 1918.

De zittingstijd van het aftredend bestuur is in drie perioden te verdeelen, en wel een eerste, tot het begin van de zomervacantie, een tweede, vallende in die zomervacantie en een derde, samen vallende met de eerste helft van het loopende studiejaar.

In de eerste periode kwamen drie gewone bijeenkomsten voor, waar achtereenvolgens ter sprake kwamen: Het ontstaan van den staat, Taylorstelsel en De aard van den machinearbeid. Een poging om nog een lezing te organiseren mislukte. Wel kregen de leden nog uitnodigingen voor een herdenkingslezing van den heer Wijnkoop, naar aanleiding van den honderdsten geboortedag van Karel Marx, georganiseerd door een daartoe opgericht comité, welk comité op verzoek, door het gezelschap werd gesteund.

In de tweede periode werden pogingen gedaan om wat de lezingen betrof tot een programma voor het komende studiejaar te komen. Het resultaat was zeer teleurstellend, na een langdurige correspondentie was slechts met één spreker een overeenkomst tot stand gekomen.

Naast de uitnodigingen aan verschillende sprekers, deed het bestuur nog een schrijven toekomen aan Prof. Veraart, toen nog als privaattochtoer aan de T. H. verbonden, waarin het de hoop uitsprak dat het hem mogelijk zou zijn, zijn colleges in het volgend studiejaar te hervatten.

Het bleek dat het plan daartoe reeds bij Prof. Veraart bestond; hij vroeg ons echter om medewerking in den vorm van het verzamelen van handteekeningen van studenten die het college over: Vraagstukken der economische bedrijfsorganisatie zouden willen volgen. Het bestuur nam dat met genoegen op zich.

Dan kwam nog een schrijven in van de Leidsche studentenvereniging tot bestudeering van het socialisme. Daaruit bleek dat deze vereniging moeite deed om Romain Rolland in de Nederlandsche academiesteden voordrachten voor studenten te doen houden. Ze riep daartoe ook onze steun in. Het bestuur antwoordde dat het waarschijnlijk boven de draagkracht van de vereniging zou gaan, die steun te geven, maar dat het zeker meende, de noodige som buiten de kas van de vereniging om, bij elkaar te kunnen brengen. Later bleek dat het plan mislukt was, van een gewijzigd plan is tot nu toe niet gekomen.

Intusschen begon de derde periode met het cursusjaar 1918—1919. Het bestuur begon dadelijk met de verzameling van handteekeningen voor het college van Prof. Veraart en had de voldoening in het begin van October een lijst, waarop ongeveer veertig deelnemers geteekend hadden, te kunnen bieden. De colleges begonnen kort daarop en werden in aangenamen samenwerking tusschen docent en bestuur tot voor de Kerstvacantie voortgezet. (Ze zullen worden hervat op Vrijdag 14 Febr. om 4 uur precies).

In October zou de eerste lezing plaats hebben. Maar kort voor den vastgestelden datum bleek, dat de spreker door omstandigheden niet kon komen.

Zodoende was het bestuur met het programma even ver als aan het eind van het vorig studiejaar.

Onmiddellijk werd een verzoek tot Mr. Bongers gericht, om een lezing over maatschappij en misdaad te houden. Deze was zoo welwillend toe te stemmen en de datum op 12 Nov. te bepalen. Maar ook hier kwam een kink in den kabel: 11 Nov. bleek dat de T. H. veertien dagen gesloten zou zijn. Uitstel tot 13 Dec. was daarvan het gevolg. Door ziekte en gebrek aan tijd, moest een lezing van het lid, Ir. Schut, over Maatschappij en Wereldbeschouwing tot 23 Januari worden uitgesteld. Ook de gewone bijeenkomst waar Primitieve arbeiderstoestanden en wiskundige beschouwingen over loonstelsels ter sprake kwamen, werd veel later gehouden dan de bedoeling was. Veel van de plannen van het aftredende bestuur is dus door ongelukkige samenloop van omstandigheden mislukt. Het hoopt dat het nieuwe bestuur gelukkiger zal zijn!

Ten slotte nog een enkel woord over de verhouding van het S. S. S. tot de Delftsche Studentenwereld. Toen het gezelschap enkele jaren geleden tot stand kwam, meenden de oprichters dat de wereldoorlog met zijn gruwelijke gevolgen, vele jonge geesten tot bestudeering van de maatschappij zou brengen, en dat een vereniging waarin de bij die studie verkregen resultaten getoetst konden worden aan de meeningen van anderen, zeer zeker op haar plaats zou zijn. Vandaar dat van den aanvang af, de gewone bijeenkomsten weer de leden zelf onderwerpen inleiden, het grootste deel van het programma in beslag namen. Tot onze spijt is gebleken dat het met dien drang tot sociale studie zoo'n vaart niet liep. Integendeel, een inkeer tot individueel godsdienstig denken was merkbaar. Wel is waar, is het aantal leden niet onbevredigend (het bedraagt 76), maar van een opgewekt verenigingsleven is geen sprake.

De wereldoorlog is nu schijnbaar ten einde. Een rustig tijdperk is evenwel daardoor niet aangebroken! Integendeel, we maken een

tijd mee van geweldige botsingen tusschen de verschillende klassen, waarbij instellingen, die men voor eenige jaren nog voor onaantastbaar zou kunnen houden, als sneeuw voor de zon verdwijnen en door op geheel andere leest geschoeide worden vervangen.

In dezen felbewogen tijd is het voor ieder die recht meent te hebben op de naam intellectueel, plicht, te zorgen dat zijn geest die verschijnselen blijft beheerschen. En het is daarom dat het aftredend bestuur met klem de oproep van de oprichters tot het aanvatten van de sociale studie herhaalt. Alleen als de studenten daaraan in massa gehoor geven, zal het S. S. S. worden wat het wenscht en behoort te zijn: het symbool van het bewuste streven van het jonge technische intellect naar het begripen van de samenleving en daarmee van hun vak.

D. S. E. V.

LEZING op Dinsdag 11 Februari van Dr. I. P. Lotsy.
Onderwerp: „Over Macht en Recht, Oorlog en Strijd, Anarchie en Organisatie.”

Nu het oorlogstijdperk, waarin de Macht zegevierde, is afgesloten; wordt getracht een stichting te bewerken van een Volkerenbond, waarin het Recht leidsnoer zou zijn. Velen achten het vraagstuk van de samenstelling en werkwijze dezer bond reeds opgelost zooals o.a. Van Eeden, die zijn lichtstad wil stichten, en de socialist. Voorloopig heerscht er evenwel nog groot verschil van opvatting; zoo mislukte Troelstra's revolutie, omdat voor het slagen hiervan noodig was het absoluut overheerschen van één gedachte. Temidden van den strijd der opinies vormt zich tusschen alle opvattingen steeds een bepaald evenwicht.

Velen zien nu in Macht en Recht onverenigbare zaken, hetgeen geenszins het geval is; Recht kan niet heerschen zoolang haar niet een Macht ten dienste staat om aan haar gezag uitvoering te geven.

Oorlog en strijd zijn weer twee begrippen die niet synoniem zijn. Zonder Strijd zou het bestaan onmogelijk zijn, terwijl de wereld toch wel buiten Oorlog zou kunnen.

Prof. Van Vollenhoven zegt hierover: De Oorlog is niet af te schaffen door een Vredesconferentie of Volkerenbond; evenmin als de diefstal is af te schaffen door het instellen van wetten tegen diefstal gericht.

Oorlog is het gevolg van de anarchie die er heerscht tusschen de verschillende staten onderling. Hiertegen zou de Volkerenbond als hoogste macht optreden.

Voor den oorlog heerschte er steeds een bepaald machtsevenwicht, dat evenwel schommelende was, al naar den aard van de internationale traktaten die afgesloten werden. Zoo leefde men tientallen van jaren achtereen in Europa op een vulkaan, waarvan de uitbarsting nabij was. Het ware dwaas de schuld van deze uitbarsting te geven aan één persoon, daar zij het natuurlijk gevolg is van de politiek der afgeloopen jaren.

Het genoemde machtsevenwicht bestond zeer tegen den zin der betrokkenen; om aan de overhand te blijven, aarzelde het democratische Frankrijk niet een verbond te sluiten met het meest autocratische land in Europa, Rusland; door het geroep van Duitschland dat haar toekomst op zee lag, zag Engeland zich genoodzaakt met Frankrijk een „alliance cordiale” te sluiten.

Milliarden werden voor toerusting van leger en vloot besteed. Men zei wel: „Rust u ten strijde, zoo gij den vrede wilt”, maar de waarheid was dat het wantrouwen der mate wies, dat een verbreking van het machtsevenwicht binnen het gebied der mogelijkheden geraakte. Andere oorzaken waren nog: zucht naar wraak (b.v. Frankrijk—Duitschland); edele gevoelens (het idee van een strijd van de democratie tegen de autocratie) en speciaal voor Duitschland en Engeland, zich het uitverkoren volk achten. Steeds evenwel was de soevereiniteit van den eigen staat de hoofdgedachte.

Tegenover deze soevereiniteit zou nu in het vervolg de Volkerenbond staan, welk college een politiemacht zou hebben om haar vonnissen te executeeren. Slechts onderlinge geschillen zouden voor deze rechtbank gebracht worden, iedere staat zou zijn interne zaken zelf behandelen.

Een ideale staatsinrichting is natuurlijk die van een autocratie met een idealen tyran. Gewoonlijk schuilt de moeilijkheid evenwel in het laatste! Een democratische staat kan evengoed onrecht plegen, ware dit niet zoo dan zou ook geen machtsmisbruik als de Transvaalsche oorlog zijn voorgekomen.

Duitschland's machtsmisbruik in België is groot geweest.

Ook Engeland heeft evenwel gezondigd, door zijn blokkade-systeem van Duitschland te voeren over neutrale landen heen en zonder met de belangen van deze landen rekening te houden.

In dit verband is het wel merkwaardig eens te hooren van het verdrag dat in 1800 gesloten werd tusschen Frankrijk en Amerika, waarbij bepaald werd dat een vlag van een schip, tijdens een oorlog, borg zou zijn voor de lading en dat de neutrale handel niet gehinderd mocht worden.

Spr. gelooft dat men tenslotte wat betreft den Volkerenbond, dichter bij Van Vollenhoven's plan zal komen dan men nu verwacht.

Anarchie is het grootste kwaad dat de wereld kent en toch zijn er nog steeds dwazen die vatbaar zijn voor de ideeën van de anarchisten. Bij deze menschen gaat de eigen opvatting boven alles, ze storen zich niet aan de opinie van anderen.

Anarchie is slechts dan mogelijk als alle menschen engelen zouden zijn. En wanneer Fred. van Eeden de 12 wijzen zou gevonden hebben, die hij noodig heeft voor het bestuur zijner Lichtstad, laat hij die dan niet op Cyprus of waarook opsluiten, maar ze in Godsnaam aan de wereld laten, we hebben ze zoo noodig!

(Zie vervolg Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD van
20 FEBRUARI 1919. No. 15.

De vooruitstrevenden streden steeds tegen souvereiniteit, zoo beoogt de beweging voor vrouwenkiesrecht de souvereiniteit van den man te niet te doen, terwijl de socialisten de souvereiniteit van het kapitaal bestrijden.

De laatsten worden hierbij evenwel de dupe van een dooreenhaspeling van de begrippen: politiek en gevoel. Hun goed hart dwingt hen een einde te maken aan de arbeiders-ellende.

Beter ware het een scheiding der individuen in waardelooze en waardevollen te bewerkstelligen. De eersten zouden filantropisch kunnen worden onderhouden, terwijl ze nu, verbonden met de waardevolle arbeiders, voor deze fnuikend zijn.

Noch de arbeiders, noch de maatschappij is gediend wanneer men filantropie met politiek gaat verwarren.

Waar het op aankomt, nu de wereld bankroet dreigt te worden is: produktie. Loonsverhooging en verkorting van den arbeidstijd zouden de produktie tegenhouden en zijn daarom uit den booze. Zonder belachelijke overwerking moet de produktie dermate zijn, dat een behoorlijk loon verzekerd is. Er moet geen strijd van Arbeid tegen Kapitaal gevoerd worden, maar een, strijd tegen de souvereiniteit van het Kapitaal.

Geen dividend-uitkeering en staking zouden geoorloofd zijn, wanneer daardoor de produktie in gevaar werd gebracht.

De fout van het Marxisme is, dat het lichamelijke arbeid als eenig waardevolle aanneemt. Voor produktie is een combinatie noodig van hersenen, kapitaal en handenarbeid.

In een gesocialiseerde staat zou het evenzoo moeten gaan: „Plus ça change, plus ça reste la même chose.”

Het geven van gelijke ontwikkelingskansen aan alle menschen is het juiste middel om ieder te doen krijgen wat hij waard is te krijgen. Het socialisme zou geen principieele, slechts gradueele veranderingen in de tegenwoordige maatschappij brengen.

Het ongeluk is evenwel dat men nog nooit in staat is geweest een eenigszins groote-opgezette proef te nemen met socialiseering.

Dikwijls wordt aan loonen meer uitgekeerd, dan de opbrengst der onderneming, zoo ging van de 2 milliard die tusschen 1872 en 1893 in Belgische maatschappijen werd gestoken ruim de helft verloren.

Werklieden zullen steeds meer loon krijgen, omdat ze zeldzamer worden. Het individu zal zegevieren in de toekomst. Een ongebreidelde individualiteit is evenwel even gevaarlijk als een algemeene schematisering, hetgeen de oorzaak was van de plotselinge ineenzinking van Duitschland.

Rasverbetering, door Plató voorgesteld, zal niet worden toegepast in de praktijk. Selektie toch zal altijd met zich meebrengen verheffing van het eene type boven het andere. Iedere groep heeft zijn waarde. De minderwaardigen planten zich het snelste voort. Zoo wees een onderzoek in Amerika uit, dat vrouwen, die een universitaire opleiding genoten en die dus tot de meest ontwikkelde kunnen worden gericht te behooren gemiddeld nog niet 1 kind op de wereld brengen, misdadigers-vrouwen daarentegen gemiddeld 4,3. Dit beteekent een groot gevaar, dat een Amerikaan dan ook deed uitroepen: „Will morality disappear?”

De meerwaardigen van alle typen zijn het tenslotte die de maatschappij vooruitbrengen. Er moet geen klassenstrijd gevoerd worden, maar er moet een onderlinge waardeering ontstaan.

Tenslotte wenscht spreker nog op te merken hoezeer het ook in het voordeel zou zijn van het algemeene verantwoordelijkgevoel in de Staatshuishouding wanneer de belasting meer als contributie of bijdrage gerekend werd. Teekenend voor de onverschilligheid van de meeste menschen in de huishouding van hun eigen staat is b.v. dat de laatste leening van 350 millioen volteekend is door slechts 12.000 menschen.

C. B.

Snjeontojounsselskip „Frisia.”

Wij mienden al, dat der dit jier gjin nye berntjes meer komme scoenen, mar de earebarre hie it oars in syn holle hawn. Hja brocht snjeontojoun in de kjeld hoopstoops 'n fiks 'n ien, dy lokkich goed sùpe koe, mar al hiel net wist ho er syn mûlwirk draikje moast om 'n fatsoenlik lûd út to bringen. De Foarsitter wier dan ek skynber in de lapekoer dêroer en dat roun sa fier, dat hy it baentsje fen foarsitter yn 'n oandwaenlik eagenblik oerdie oan de nye foarsitter. De âld man koe de nije tiid net begripe.

Mar alhowol 't ùs allegearre tige spyt, dat wy Pake Jan as foarsitter slite moasten, wierne de bêrnstjes dochs bliid, det er wêr in Pake kaem, en wat foar 'n ieu.

Bûten dizze twa skokkende skoftsjes wier it 'n ynoarme joun. De bêrnstjes wierne d'r (hwent dat moat) en de omkes fensels, hwent dy witte fen altdûs net ôars. Omke Eelstje hie ùs wer opsocht en de berntjes hawwe nou r's sjoen, ho of it heart. Hy het sûpt foar twa en de berntjes hawwe mei beskriedme smûlwrken harke ho hy „Pake syn klok foardrage koe, went it sjongen dat gjit net to best by 't jong-folk.

Op strjitte hawwe wy nog prebearre to skôtsen, mar fensels, as 'r gjin frouljue by binne, gjit dat net.

Doe de reade baey opsûpt wier, moast Frisia onder de wjokken fen de Phoenix yet it feest foartsette. De bêrnstjes waerden op 't lêst wat slipperich en moasten nei hjarren bêd ta. Hja koenen net út de eagen sjen of op de foetten stean. Omke Eelstje en Omke Oebele Foetlâp koenen it ek net meer bolwirkje, hja binne hast oer'e groun rôlle.

Dernei binne Pake (ho âld en skrebintig hy ek is), mei omke Hêrke, omke Jan en de foarsitter efkes nei de iisbaen wêst om yn de stimmung to kommen fen van Blom, do 't hy „Ynske en Oark” yn elkoâr sloech. Mar Ynske wier dêr net en sadwaende binne hja ek al wêr gou, neidat sy in trye baentsjes op redens riiden hiene nei hûs ta kuijere. Mar dochs hawwe sy 'n knoarre wille hawn, hwent by 't ljeapen foel omke Jan hast yn 'e slegat.

De foarsitter,

HETTE HYLKEMA.

INGEZONDEN.

Geachte Redactie!

Hoezee, hoezee, 't is gevonden, de leemte in onze Delftsche samenleving „Kunt of wilt ge zingen zingt dan mee!” dat is de leus, die ons uit de melancholie van deze tijden zal opheffen! Hoe velen zal het woord „zangvereniging” niet doen terugdenken aan hun prille jeugd, gesleten in een nederig dorpen, waar men zijn avonden placht door te brengen met het beoefenen van het zingen van vaderlandsche en stichtelijke liederen, welke wij zoo glorieus ten beste gaven bij het verjaren van burgemeester, dominé en Koningin. Och! maar wat zal ik hier verder uitwijden, heeft niet een onzer grootste dichters een gevoelig lied gewijd aan „het meisje van de zangvereniging?”

Maar de oprichters schijnen zich nog niet ten volle bewust te zijn van de wijde perspectieven, die zich bij de oprichting van een studenten-zangvereniging openen.

Wij, die evenwel zoo menigmaal de aandoening van het gelaat der notabelen (zie boven) hebben kunnen aflezen, weten te getuigen van den grooten indruk, welke een goed lied op de goede plaats te juister tijd afgeschoten te weeg brengt.

Wat zou het niet een schoon oogenblik geweest zijn, als we zeker jeugdig professor bij 't aanvaarden van zijn hooge waardigheid hadden kunnen toezien

„Al is onze nog zoo klein, hoezee!

Alevel zal hij profje zijn, hoezee!”

Of als we bij het te betreuren vertrek van een van onze hooggeschatte leermeesters naar overzeesche gewesten zongen

„Vare, vare, is toch je ware.”

Wat zou het niet onvergetelijk zijn, als onze burgerwacht optrok onder het zingen van

„Hoezee, hoezee, hoezee, wie gaat er mee

Voor Koningin en Vaderland

Heb ik mijn vrijheid vei-heil!”

uit 't alom bekende lied, dat aanvangt met:

„'t Is de plicht van iedere jongen.”

En zou zeker professor, die altijd om negen uur zijn college placht te beginnen, de zachte wenk niet begrijpen, als hem door de vaak te laat komende Rotterdammers werd toegezongen:

„Vogeltje, wat zingt gij vroeg.”

En wat zou het niet een schoone vertroosting zijn, wanneer iemand na een uur transpireeren met ongunstig resultaat in de gang wordt toegezongen door een tweestemmig gemengd koor:

„Behüt' dich Gott, es wär' zu schön gewesen.”

En hoe maar daar bedenk ik me ineens, dat er nog niet voorzien is in een vereenigingslied, wat toch voorzeker de as is waarom het vereenigingswiel draait.

Edoch, wij weten een schoone oplossing hiervoor, waarvoor zullen we handen vol geld uitgeven voor een dichter, of onze geldbuidel omkeeren voor een componist, hebben wij niet allen in onze kortharig tijdvak een lied geleerd, dat als 't ware geknipt is voor een zangvereniging, dat aan alle eischen des tijds voldoet?

„Studenten zingt, zingt luid en blij van harte! enz.”

Zeker, Senaat, gij ziet misschien vreemd op, maar zou dit niet de eerste stap kunnen wezen voor een verbroedering tusschen corpsleden en niet-corpsleden?

der menschheid?

PHILOMEEL.

Teneinde verdere domme uitlatingen als van den heer F. B. J. Gips en „een ordebewaarder” tegen te gaan, wil ondergeteekende even op het volgende wijzen:

De burgerwacht is de geheele Delftsche burgerwacht onder commando van den commissaris van politie alhier. In die burgerwacht zijn twee vendels, uitsluitend uit studenten samengesteld (het meeren-deel dezer studenten was oorspronkelijk lid van de in November opgerichte studentenburgerwacht). Het comité is niet anders dan een bestuur, dat alle administratieve handelingen doet en datgene, wat bovengenoemde commandant wenschelijk acht, uitvoert.

Daaruit volgt van zelf, dat elke actie, die van de burgerwacht uitgaat, geschiedt na overleg met den commandant, en dat de leiders of bevelvoerders zich in die functie dus niet bemoeien met interne aangelegenheden van het Studentencorps of welke vereeniging ook.

De beide inzenders hadden beter gedaan eerst eens te bedenken of de mogelijkheid ook bestaat, dat er corpsleden zijn welke bezwaar hebben tegen de lezing van den heer Wijnkoop in dezen tijd, en die toevallig ook lid zijn der burgerwacht.

De Secretaris der Studentenvendels:

W. A. STARING.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Afdeeling der Werktuigbouwkunde,
Scheepsbouwkunde en Electrotechniek.

Ingenieurs-Examens vóór de Zomervacantie 1919.

De Voorzitter van de afdeeling der Werktuigbouwkunde, Scheepsbouwkunde en Electrotechniek der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan een der Ingenieurs-Examens, welke door genoemde afdeeling worden afgenomen vóór de Zomervacantie van 1919, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der afdeeling, Prof. Dr. Ing. H. S. Hallo w.i., uitsluitend Laboratorium v. Natuurkunde en Electrotechniek, Kanaalweg 26 te Delft, vóór Dinsdag 4 Maart 1919, onder overlegging van het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd candidaats-examen.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

Aanvang Colleges en Oefeningen.

De privaat-docent Dr. J. Versluys, m. i. zal Woensdag 26 Februari a. s., des nam. 2 uur, in het gebouw voor Mijnbouwkunde zijne colleges over hydrologie hervatten met het onderwerp „Het duinwater”.

Mededeeling.

De heer Bölger verzoekt ons te vermelden, dat hij een exemplaar van het door hem ingezonden antwoord op de prijsvraag, uitgeschreven door de T. H., ten geschenke gaf aan de Bibliotheek van de sub-afdeeling der Werktuigbouwkunde, waar het dus voor iederen belangstellende ter beschikking ligt.

S.-W. REDACTIE.

Wegens plaatsgebrek verschijnt het vervolg van onze bijlage: „Iets en Niets” eerst weder in het volgende nummer.
Redactie.

AGENDA.

DEN HAAG.

21 Februari. Kon. Schouwburg. 8 uur. Nederl. Opera. Othello.
Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen. 7¹/₂ uur. Operette o. l. v. Mevr. Riesz Klikee. Bocacio.
Theater-Verkade. 8 uur. Hofstad-Tooneel. Levensstroomingen.
Heden en volgende avonden: Residentie Bioscoop, 8¹/₄ uur, Albert Frères; Bouwmeester-Theater, 8 uur, Hallo!... Met wie??;
Scala, 8 uur, Die Haghezangers, Een Walsdroom; Cabaret-Theater, 9 uur, Cabaret-Voorstelling.

ROTTERDAM.

21 Februari. Grootte Schouwburg. 8 uur. N. V. Het Rotterdamsch Tooneel. Loulou.
Tivoli Schouwburg. 7³/₄ uur. Voordrachtenavond: Dirk Witte.
Heden en volgende avonden: Concertgebouw Pschorr, 7¹/₂ uur, Elite Heeren Orkest; Geb. v. K. en W., 7¹/₂ uur, Variété; Circus-Schouwburg, 7¹/₂ uur, De Avonturier; Casino, 7¹/₂ uur, Revue: Ik zal 't nooit weer doen.

ADVERTENTIEN.

TE KOOP GEVRAAGD:
FLAMANT. Hydraulique.
LOBOTTO. Lessen Hoogere Algebra
en een in goeden staat zijnde
— MICROSCOOP. —
Brieven met prijsopgave onder No. 14, Bureau van dit Blad.

GROG VAN
B. A. M. ARAK
(zeer Oude Batavia-Arak)
de fijnste en meest verwarmende!

Voor de levering van
Delftsche Limonade-Siropen
beveelt ondergeteekende zich beleefd aan.
W. DE HOOGH,
OUDE DELFT 152. Telefoon 15.

H.H. Studenten!
GELEGENHEID TOT DINEEREN.
Billijke conditiën.
HUGO DE GROOTSTRAAT 112.

VERSCHEENEN:

WALTMAN'S
TECHNISCH BOEKENNIEUWS NR. 14
BEVATTENDE ONGEVEER 200 TITELS
VAN **NIEUWE TECHNISCHE BOEKEN.**

MET DIT NUMMER WERD VERZONDEN
VAKLITERATUUR NR. 2
BEDRIJFSWETENSCHAPPEN

ONGEVEER 200 TITELS VAN WERKEN
OVER BEDRIJFSLEER, -ORGANISATIE &
-KONTROLE, KOSTENBEREKENING, Enz.

Op aanvraag worden deze beide nummers gaarne
ter kennismaking toegezonden door den uitgever
TECHN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR. TE DELFT

OUDE DELFT 120. - DELFT.

Uitzending van DINERS
IN GOED VERWARMDE Bussen.
OUDE DELFT 120. ✕ CHR. F. RÜTER.